TÜRK VETERİNER HEKİMLERİ BİRLİĞİ

4. TÜRK VETERİNER HEKİMLİĞİ KURULTAYI

SONUÇ BİLDİRGESİ

30 Mart - 1 Nisan 2018 / Antalya

IV. TÜRK VETERİNER HEKİMLİĞİ KURULTAYI

SONUÇ BİLDİRGESİ

30 Mart- 1 Nisan 2018, Antalya

IV. Türk Veteriner Hekimliği Kurultayı; Türk Veteriner Hekimleri Birliği'nin (TVHB) öncülüğünde, veteriner hekim milletvekilleri, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Merkez ve Taşra teşkilatı bürokratları ve temsilcileri, Büyükşehir ve İl Belediye Başkanlıkları temsilcileri, İlgili Bakanlık temsilcileri, Veteriner Fakültesi dekanları ve öğretim üyesi temsilcileri, TVHB ve Oda Başkanları, İlgili kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcileri, meslek örgütleri ve ihtisas dernekleri başkanları, memur sendikası temsilcileri, Veteriner Fakülteleri öğrenci temsilcileri ve ilgili özel sektör temsilcilerinden oluşan 400 Kurultay Delegesinin katılımıyla 30 Mart-1 Nisan 2018 tarihlerinde Antalya'da toplanmıştır.

Kurultay delegelerimiz; hazırlanan komisyon raporları ışığında, mesleğimizi ilgilendiren konuları değerlendirerek aşağıdaki hususların kamuoyu ile paylaşılmasını kararlaştırmıştır.

1. Sağlıklı çevre, sağlıklı gıda ve sağlıklı toplumun teminatı veteriner hekimlerdir

İnsan, çevre ve hayvan sağlığının korunmasını hedefleyen disiplinler arası iş birliğini benimseyen, tek sağlık konsepti için ortak araştırma ve çözüm önerileri geliştirebilen bir eğitim yapılmalıdır. Bu eğitimde veteriner hekimlik ve tıp başta olmak üzere ilgili bilim dallarından destek alınmalıdır. Veteriner Fakültelerinde Yüksek Öğretim Kurumunun aldığı karar doğrultusunda Veteriner Halk Sağlığı Anabilim Dalları yaygınlaştırılmalıdır.

Zoonotik enfeksiyonlarla mücadelede mikroorganizmaların, arakonakçı ve vektörlerin araştırılması, mikroorganizmalarda direnç ve adaptasyon mekanizmaları, aşılama ve aşı geliştirme çalışmalarına ağırlık verilmelidir.

Kaliteli gıdaların üretilmesi ve tüketicinin bilinçlendirilmesi ve yasal mevzuatın bu konuda tüketiciyi koruması gereklidir. Üreticilerin kaliteli sağlıklı ve güvenilir ürün üretmesi teşvik edilmelidir. Ulusal ve uluslararası kalite ve gıda güvenliği standartlarına göre üretim yapan üreticiler desteklenerek haksız rekabet önlenmelidir. Tüketiciler, güvenli gıda tüketimi konusunda bilinçlendirilmelidir.

Veteriner halk sağlığında yetişmiş uzmanların etkin olarak görev ve sorumluluklarını yerine getirebilmesi için mutlaka icracı bakanlıklarda (Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı vb.) Veteriner Halk Sağlığı teşkilatlanması tek sağlık konseptine uygun olarak tamamlanmalıdır.

2. Küresel tehdit niteliğindeki Antimikrobiyal Direnç ile etkin mücadele hedeflenmelidir

Bilinçli antibiyotik kullanımı konusunda Bakanlık, Türk Veteriner Hekimleri Birliği, endüstri, ilgili sektör paydaşları ve üniversiteler etkin eğitim kampanyaları yapmalıdır. Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından Stratejik Eylem Planı hızla hazırlanmalıdır. Antimikrobiyal Direnci önleme noktasında yapılacak çalışmalar "Tek Sağlık Yaklaşımı" içerisinde ele alınmalı, yürütülecek çalışmalar bir merkezde toplanarak "Koordinasyon" sağlanmalıdır. Sorun, kısa vadeli bir yaklaşımla çözülebilecek nitelikte değildir. Dolayısıyla uzun süreli mücadeleyi hedef alacak bir "Kararlılıkla" çalışmalar gerçekleştirilmelidir.

3. Hayvan sağlığı ve refahında daha etkin mücadele sağlanmalıdır

Hayvan hastalıkları ve zararlıları ile etkin mücadelede tüm paydaşların katılımı sağlanmalıdır. Bu mücadelede kaynağın artırılması gerekmektedir. Bu nedenle "Hayvan hastalıklarıyla mücadele fonu" oluşturulmalıdır.

Veteriner hizmetlerinin daha etkin yürütülebilmesi için sayıları 10.000'i aşmış klinik hizmeti veren serbest Veteriner Hekimler yetkilendirilerek mücadele ve kontrole dahil edilmelidir.

Ülkemizin coğrafi konumu nedeniyle yaygın olarak görülen salgın hayvan hastalıkları, son yıllarda artış gösteren yaban hayatı ve vektör kaynaklı hastalıkların kontrol altına alınması ve/veya eradikasyonu için epidemiyolojik çalışmalara etkinlik ve süreklilik kazandırılmalıdır.

4. Veteriner Hekimlikte Uzmanlık Eğitimi bir an önce başlatılmalıdır

Sağlık sınıfı meslekler içinde uzmanlık eğitimi verilmeyen tek meslek olarak veteriner hekimlik mesleği kalmıştır. Veteriner hekimliği hizmetlerinin kalitesi açısından yaşamsal öneme sahip olan Uzmanlık Eğitimi yasal zemine oturtularak, en kısa zamanda yeniden başlatılmalıdır.

5. Çok sayıdaki Veteriner Fakültesi yerine AB standartlarında kaliteli eğitim – öğretim verilmelidir

Veteriner Fakültelerinin açılması konusunda asgari kriterler oluşturulmalı ve bu kriteri sağlayamayan fakültelerde eğitime izin verilmemelidir.

Veteriner Fakültelerini tercih için ilk 150 bin sıralaması ile sınır getirilmelidir.

6. Çevre sorunlarına Veteriner Halk Sağlığı açısından da yaklaşılmalıdır

Sahipsiz hayvan popülasyonu ve hayvan hakları ihlalleri, kanuna rağmen devam etmektedir. Kanunun etkin uygulanabilmesi için Veteriner Hekim kadroları artırılmalıdır. Yerel yönetimlerde keyfi uygulamalar ile değil, yasanın verdiği görevlerini etkin kadrolar ve imkanlar ile yerine getirmelidir.

Yaban hayatında uzman veteriner hekimliğin desteklenmesi ve korunan tür ve alanlara sahip çıkılması öncelikli olmalıdır.

7. Kamuda istihdam ve özlük hakları konularında adalet sağlanmalıdır

İlgili kamu kurum ve kuruluşlarında hizmetin ve mevzuatın gereği olan veteriner hekim kadroları amacı dışında kullandırılmamalıdır.

Veteriner hekimlere çalışma şartları göz önüne alınarak, fiili hizmet zammı, arazi tazminatı verilmelidir.

8. Veteriner hekimliğin ilgi alanı kapsamındaki konularda kamuoyunu yanıltıcı konuşan veya yanlış haber yapanlara karşı mücadele edilmelidir

9. Hayvan ve hayvansal ürün ithalatı yarardan çok zarar getirmektedir; bu yaklaşım değiştirilmelidir

Uzun vadeli uygulamalarda canlı hayvan ve hayvansal ürün ithalatı hayvancılığımıza çok büyük zararlar vermekte, yerli üretici haksız rekabet ile karşı karşıya bırakılmaktadır. Diğer taraftan ithalat ülkemizde bulunmayan bazı hastalıkların ülkemize bulaşma riskini de arttırmaktadır. Tarım içindeki hayvancılık payı %50'lere çıkarılarak, "**Sürdürülebilir Hayvancılık Politikaları"** oluşturulmalıdır.

10. Meralar, Olmazsa Olmazımızdır; korunmalarına yönelik tedbirler alınmalıdır

Bugüne kadar yapılan birçok yasal değişiklikle, hayvancılığın en ekonomik yem deposu olan başta meralar olmak üzere yaylak ve kışlaklar amacı dışında kullanılmaktadır. Yapılaşmaya açılmış alanların yeniden tarımsal amaçlı araziye dönüştürülmesi mümkün değildir. Dolayısıyla bu alanların mutlaka korunması sağlanmalıdır.